

Διδακτική Ενότητα 1: Ορισμός της επιθετικότητας. Η επιθετικότητα ως τρόπος επίλυσης διαπροσωπικών συγκρούσεων (εγγενής επιθετικότητα, συντελεστική επιθετικότητα)

Σκοπός της Διδακτικής Ενότητας

Η ενότητα αποτελεί μια εισαγωγή στα προβλήματα συμπεριφοράς, διαπραγματεύεται την έννοια της επιθετικότητας από επιστημονική, εξελικτική και ψυχολογική άποψη. Παρουσιάζει τα βασικά κριτήρια μέτρησης και αξιολόγησης των προβλημάτων συμπεριφοράς και της επιθετικότητας και αναφέρεται στη συχνότητα των φαινομένων αυτών στην κοινωνία συσχετίζοντας ελληνικές και διεθνείς έρευνες που ασχολούνται με το πιο πάνω θέμα.

Προσδοκώμενα Αποτελέσματα

Μετά την ολοκλήρωση της μελέτης της διδακτικής ενότητας ο εκπαιδευόμενος θα είναι σε θέση να γνωρίζει ότι:

- Η επιθετικότητα είναι ένα χαρακτηριστικό που υπάρχει σε όλους τους ανθρώπους
- Είναι σύμφυτη με την παρουσία του ανθρώπου στη γη
- Σύμφωνα με την θεωρία των εθολόγων είναι απαραίτητο στοιχείο επιβίωσης του ανθρώπου
- Αποτελεί ένα τρόπο αντίδρασης σε κίνδυνο(αντικειμενικό ή υποκειμενικό)
- Είναι δυνατόν να εμφανιστεί επιθετικότητα ως αντίδραση σε μια ματαίωση επιθυμητής ενέργειας από το άτομο
- Κατά τις διάφορες φάσεις ανάπτυξης του ανθρώπου η επιθετικότητα αυξάνεται ή μειώνεται σε σχέση με την ηλικία του παιδιού, του εφήβου ή του ενηλίκου
- Υπάρχουν επιστημονικά έγκυροι τρόποι μέτρησης της επιθετικότητας προκειμένου να αξιολογηθεί αν υπερβαίνει τα κοινώς κοινωνικά αποδεκτά όρια συμπεριφοράς

Έννοιες Κλειδιά

- Εγγενής Επιθετικότητα
- Συντελεστική Επιθετικότητα

- Προβλήματα Συμπεριφοράς

Περιεχόμενα Υποενοτήτων

- Εισαγωγή
- Ορισμός
- Εγγενής μορφή της επιθετικότητας (ως μέσο αυτοπροστασίας και διατήρησης του είδους)
- Η επιθετικότητα ως αντίδραση σε ματαίωση εμπρόθετης ενέργειας (συντελεστική επιθετικότητα)
- Εξελικτική μορφή της επιθετικότητας
- Γιατί ένα ήρεμο παιδί μπορεί να εκδηλώσει επιθετικότητα στην εφηβεία;
- Μέτρηση της επιθετικότητας
- Έκταση του φαινομένου της επιθετικότητας
- Σύνοψη
- Βιβλιογραφία

